

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia petició de citació a judici de data 7-1-2011, en l'Audiència del dia 21-8-2011, la representació processal de X., formulà demanda en judici verbal civil, pel procediment ordinari, en reclamació de quantitat, contra els Srs. J.L.P.P. i I.D.F.P., tot sol·licitant es dictés Sentència condemnant-los conjuntament i solidària a satisfer les sumes de 60.006,20.- € -deute derivat del crèdit en compte corrent-, de 39.660,39.- € -deute derivat del contracte esmentat en el fet 5è-, de 275.759,96.- € -deute derivat del contracte esmentat al fet 10è-, i de 28.282,82.- € -deute derivat del contracte esmentat al fet 15è-, totes incrementades amb els interessos i comissions liquidats trimestralment i calculats, als tipus per a "descobert" quant a l'interès i per a "préstecs i crèdits"

quant a la comissió successivament en vigor segons l'Aba a comptar del dia 21-12-2010 i la totalitat de les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador.

II.- En data 2-7-2012, la representació processal del Sr. J.L.P.P. indicava que s'aplanava a la demanda sol·licitant es dictés Sentència que correspongués i sense fer pronunciament en relació de les costes.

La representació processal de la Sra. I.D.F.P. contestava la demanda sol·licitant es dictés Sentència en mèrits de la qual, respecte de la pòlissa de crèdit acompanyada per l'adversa de document 1, es resolgués que sols era deutora de 5.000.- € i subsidiàriament de 10.000.- € i pel que feia a la resta del deute es decidís que la defenent no era deutora de cap quantitat compte tingut que qui se n'havia beneficiat havia estat exclusivament el Sr. J.L.P.P., sense efectuar condemna en costes judicials compte tingut de la bona fe en què havia actuat la seva representada.

III.- La part agent i la representació processal de la Sra. I.D.F.P. han replicat i duplicat reiterant les seves pretensions.

IV.- Obert el judici a proves el dia 1-10-2012 han estat practicats els mitjans de prova proposats amb el resultat que figura en autes a excepció de els proves II.- Reconeixement de Signatura i IV.- Confessió en judici a practicar en la persona del Sr. J.L.P.P. quina pràctica ha estat declarada innecessària per a la resolució de la present causa per Providència de 14-2-2014.

V.- En data 10 dels corrents tant X. com la representació processal de la Sra. I.D.F.P. han formulat conclusions en què han reproduït les seves inicials pretensions.

VI.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 21.3.2014 i va decidir : *“Estimar substancialment la demanda interposada per la representació processal de X., contra els Srs. J.L.P.P. i I.D.F.P., condemnant-*

se solidàriament aquests darrers, a satisfer a l'agent la suma global de 403.709,37.- € més els interessos liquidats trimestralment i calculats, als tipus per a "descobert" en vigor segons l'Aba a comptar del dia 21-12-2010 i fins el dia del seu total pagament, i a satisfer les costes processals causades, inclosos honoraris d'advocat i de procurador a acreditar en període d'execució de Sentència."

VII.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. I.D.F.P. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació pel que fa la seva condemna i que no se li imposin les costes de la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- L'objecte del recurs es centra en la valoració de la prova efectuada pel primer jutjador. Aquest estima de manera substancial la demanda interposada per X. contra els Srs. J.L.P.P. i I.D.F.P. i els condemna a pagar la suma de 403.709,37€ més els interessos en "descobert" previstos per l'ABA i les costes causades en la instància.

Contra tal decisió, s'alça la Sra. I.D.F.P.

SEGON.- El primer greuge del seu recurs radica en considerar que l'Hble. Tribunal de Batlles no ha tingut en compte que el destinatari final de totes les facilitats creditícies ha estat el Sr. J.L.P.P. i el seu negoci de P. Aquesta argumentació no pot prosperar perquè qui ha assumit de manera solidària la devolució dels préstecs i del saldo o ròssec negatiu del compte corrent són els dos defenents, i la destinació dels diners és una qüestió "*res inter alios acta*" per l'entitat bancària.

El segon greuge el situa en el fet que la primera partida de reclamació que és el ròssec negatiu del compte corrent obert pels dos defenents per compte de P. te una pòlissa de crèdit per 10.000€ de nominal i que s'ha excedit en més de 50.000€ més amb el consentiment del banc quan en realitat havia d'haver cancel·lat anticipadament aquelles disposicions per damunt del límit. Però no hem d'oblidar -com diu la sentència d'instància- que el que reclama l'agent és el ròssec deutor del compte, independentment de les domiciliacions que s'haguessin fet en ell. Ni tampoc podem oblidar que l'excés del límit del crèdit no respon a disposicions del Sr. J.L.P.P. sinó a efectes retornats i als quals el Banc va haver de fer front.

TERCER.- El tercer motiu lligat a l'anterior consisteix en afirmar que només va signar la Sra. I.D.F.P. la pòlissa de crèdit de 30.8.2008 i no la esta de pòlisses de crèdit quan en realitat les restants facilitats creditícies les va atorgar la senyora esmentada en documents públics com es comprova amb les escriptures notariales aportades a les actuacions.

En conseqüència ella es fa fer coresponsable davant l'entitat prestamista de la devolució de tots els préstecs i saldos negatius independentment de quina fos la destinació finals del fons rebuts. Això no treu que en les relacions internes entre els deutors solidaris no pugui exigir al Sr. J.L.P.P. allò que estimi que li correspon.

QUART.- Finalment, pel que fa a la imposició de les costes de la instància, hem de concloure que la sentència ara impugnada el criteri del venciment objectiu en els casos d'estimació molt substancial de la demanda (només s'han exclòs les comissions bancàries reclamades) com ha vingut reiterant la jurisprudència de la Sala quan no hi ha hagut un aplanament o no hi havia *iusta causa litigandi*. Per aquesta raó, el motiu també ha de fracassar.

CINQUÈ.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. I.D.F.P. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de març de 2014, que confirmem íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-